

פנינים יקרים

מתורת רבותינו הקדושים מביאלא

- ליקוטי אמרים ככתבם וכלשונם מספרי רבותינו הקדושים •

פרשת האזינו - שבת שובה

רק בעת העיסוק בדברים רוחניים של שמים, בעת התורה ותפילה וקיום המצוות. אלא גם בעת של "ותשמע הארץ", בעסקנו בעניני עולם הזה הנשמי, גם אז צריך לשמוע דבר ה', "ותשמע הארץ אמרי פי", גם בעניני ארץ מהייבת התורה לנהוג כהלכה. [וכו].

והיינו "האזינו השמים ואדברה", שיקדש עצמו ויתדבק בעניני שמים ובעבודה הרוחנית, עד שיתקיים בו "ותשמע הארץ אמרי פי", שגם הענינים הנשמיים יתהפכו לרוחניים, וגם בעניני הארץ ישמע מאמר השם יתברך, ויהיו בדברים הרוחניים. ירח איתנים - תשי"ע עמי קיח

• דבוי בינה •

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. (לב א)

דבאמת אם האדם רוצה שיבא אליו התעוררות מן השמים דייקא, אזי "ואדברה" שהוא לשון קשה - לפי שאז תלוי הדבר אם הוא ראוי לזה אם לא - והוא לשון קשה, שמעיינין במעשיו אם הוא כדאי וראוי לזה.

לכן אמר להם משה רבינו עליו השלום, למה לכם להמתין רק על "האזינו השמים", שהוא התעוררות העליון, שאז "ואדברה" שהוא לשון קשה. מוטב לכם שתהיו בבחינת "ותשמע הארץ אמרי פי",

• תורת הרה"ק מלענטשנא •

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי. (לב א)

בשם הרבי (ר' בונים מפרשיסהא) ז"ל שהסימן שהשמים ושמי השמים מאזינים אם הארץ שומעת. היינו, כשפועל ישועות בקרב הארץ באמת, ועל זה ישגוהו. אבל עיקר המופתים אין צריך לעבודה, והמשכיל יבין. (רמתיים צופים אות קו)

עמוד נב

• מנשר טוב •

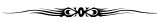
האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי.

שמים' רומז לענינים הרוחניים, תורה ותפילה ועבודת השם יתברך בדברים שמימיים. ועל זה החלק הרוחני שבעבודת האדם נאמר: "האזינו השמים ואדברה", שהאדם מדבק עצמו בשמים, להתעלות כדיבורי תורה ותפילה, ובהתקרבות לשמים.

אך מלבד חלק עבודת "האזינו השמים" בדברים של שמים, המנותקים ונפרדים מן הגשמיות, ושייכים לשמים לבחינה רוחנית עליונה. - יש מנגד גם החלק האחר של "ותשמע הארץ אמרי פי", שהם עניני הארציות והגשמיות שהאדם עוסק בעולם, וגם בהם נצטוונו לעבוד השם יתברך. ולא

אכילה תחלה וסוף, ובה יהיה תיקון להדברים הגשמיים, ועל ידי זה יתעלה תורה ותפלה. וזה "האזינו השמים ואדברה" מתי שומעים בשמים ממעל התורה ותפלה של איש ישראל, באם "ותשמע הארץ אמרי פי", בדברים גשמיים על כל פנים מברך על כל דבר, כן יוכני השם יתברך להיות מעובדי יתברך שמו באמת ובתמים, אכי"ר.

דף נה



• מבשר טוב •

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי.

ועל כך נאמר בלשון "האזינו השמים ואדברה", בדיבור שהוא לשון קשה. כי בימים אלו של זמני שמים, צריך שתהיה עבודת האדם בחוזה ובתוקף גדול, ובקבלה חזקה ואיתנה על עצמו. שאז שייך שתתקיים הרשימו גם אחר כך להבא, "ותשמע הארץ", אף בזמנים הנמוכים כארץ שיבואו במשך השנה, עדיין תהיה בהם בחינת השמיעה, ויישאר הרושם מאלו הזמנים הגבוהים אף אל הזמנים הנמוכים, ולא תאבד הלילה ממנו עבודתו שכימים נשגבים האלו.

ובזה ביארו בספרים הקדושים בפסוק [תהלים כד ג] "מי יעלה בהר ה', ומי יקום במקום קדשו". שלכאורה יש כאן כפל הלשון, והפסוק כופל את עצמו.

אך פירשו, שהן אמנם "מי יעלה בהר ה'" הוא דבר קשה ומדרגה רמה לעלות בהר ה', אך העיקר כמה שממשיך הפסוק "ומי יקום במקום קדשו". שאף שקשה העלייה אל הר ה', יותר קשה היא העמידה במקום קדשו, שיהיה נשאר קיום לעלייתו, ולא יפול משם, וזהו "ומי יקום במקום קדשו".

שגם מהארציות וגשמיות, גם משם יתעצם האדם בעבודתו, וימצא דרך עבודתו יתברך – שזה הוא בחינת אתערותא דלתתא, ואז יהיה "אמרי פי", שהוא לשון רכה, כי על ידי התעוררות האדם מעצמו, אזי יתעורר עליו אמירה רכה ורחמנות, ויזכה באמת לחזות בנועים ה'.

פרשת האזינו ושבת שובה עמי קצו

• אדון עדות •

האזינו השמים ואדברה ותשמע הארץ אמרי פי.

'השמים' רומז על חלק העליון שבגוף שבו משכן הנשמה, "חלק אלפי ממעל" ועי' סנהדרין צ"א, ולכן 'השמים' בגימטריא 'נשמה'. ו'ארץ' הוא חלק התחתון, ששם יורד כל הארציות. וכאשר האדם מקדש ומטהר את חלק העליון, נותן כח לנשמה שתתפשט בכל הגוף, וימשך החומר אחר הצורה, שיהיה גם הוא נכנע לעבודת השם יתברך.

וזה "האזינו השמים ואדברה", שעיקר – יאזינו השמים, לקדש ולטהר חלק העליון, דהיינו איברים הרוחניים, ואז ממילא "ותשמע הארץ אמרי פי", ישמע גם חלק הארצי, ויסור גם כן לעבודתו.

עמוד שצג

• חלקת יהושע •

האזינו השמים ואדברה.
נובל לפרש עפ"י אמרי קודש הצדיקים וצללה"ה על [תהלים סג]: "כמו חלב ובשר תשבוע נפשי ושפתי רננות יהלל פי", [מרמז] כמו שאוכלים כך מתפללים, [וכו].

ובדור השפל הזה צריך על כל פנים להשגיח ולזכור לברך על כל דבר

||| לשבת שובה |||

וענה לו שרק בתשובה תתאה אי אפשר בלא עצבות, אבל שבת קודש הוא זמן של "תשובה עילאה", שהיא נעשית מתוך שמחה. והביאה בקוצר אמרים בספה"ק תולדות אדם פרשת מקץ (נד"ה ועתה אל תעצבו בתוה"ד). **אולם** זו הדרך של תשובה עילאה, הלא היא שייכת לבעלי מדרגה שהיא

תשובה נעלה ונשגבה. וצריך לדעת דרך התשובה בשבת קודש בשביל אנשים פשוטים. - שהרי התורה ניתנה לכל אחד מישראל, ועת התשובה דשבת קודש אינה נתונה לבעלי מדרגה ואנשי המעלה בלבד, אלא אמורה היא לכל איש ואיש מישראל. וצריך אם כן לדעת, כיצד מתקיים בפשוט ענין התשובה בשבת קודש.

ובפרט בהאי שבתא דידן, ששמה מוכיח עליה: "שבת שובה", שקריאת השבת בשם זה מורה, שעצם השבת קודש גופה יש בה כח תשובה. ונשפע מעצמה של שבת קודש כח "שובה ישראל עד ה' אלקיך"

(הושע יד ב).

יבח ~~אמנם~~ - תשי"ע עמי קיח

• היהודי הקדוש •

עיקר התשובה רק להתבונן שיהיה טוב בעתיד

אהי"ה אשר אהי"ה. (שמות ג יד)
אהי"ה הוא שם של תשובה. כי אהי"ה מורה על להבא שאהיה טוב מהיום, כי עיקר תשובה לבל להסתכל על מה שעבר רק לראות לתקן מעשיו להבא, ועל זה מורה שם אהי"ה - שאהיה טוב מהיום, וכשהאדם אומר להשם יתברך אהיה טוב מעתה - אומר לו השם יתברך מעתה

אהיה עמו. (נחמד מזהב, ויצא)

פרי שמות, עמי לח

• דברי בינה •

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוונך.

היינו, אפילו באת למדרגה "עד ה' אלקיך", אף על פי כן תירא תמיד ותאמר "כי כשלת בעוונך".

פרשת קדושים עמי קכב

• חלקת יהושע •

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוונך. (הושע יד ב)

לרמז על הדורות הללו, באם איש ישראל אומר תהלים ובתנועה אמתית, יכול להגיע למדרגה. וזה אתה פתחת בתשובה תחלה, שאף שהתשובה הוא כי אם תחלה, התחלה בלא גמר, גם כן יכול להגיע למדרגה גדולה. וזה מרמו "שובה" בתנועה אמתית לבד - יכול להגיע למדרגה "עד ה' אלקיך". כי כשלת כי החטא שלך הוא בלי הכנות כי אם במקרה, כך אתה בתנועה אמתית, בלי שום עבודה גדולה, תוכל להגיע למדרגה גדולה.

לשבת שובה

• מנשר טוב •

שבת שובה - המהות של השבת יש בה כח תשובה

ובענין "שבת שובה" מכואר מקריאת שמה, שענין התשובה שייך ונקשר עם השבת קודש, ועצם השבת יש בה תשובה, כענין "שבת בו תשוב".

ובמהות תשובת שבת קודש, שאל זקני הק' וצללה"ה בעל תולדות אדם

לאביו הרה"ק מהרש"ל מלענמשנע זי"ע, כיצד אפשר לשוב בתשובה בשבת קודש, כאשר החרטה מן העבירות מביאה לרוב לעצבות, ואסור להתעצב בשבת קודש.

היה משמעות פעם אחת, אך הרוצה הוא בתמידות, שאפילו אם ח"ו יהטא אחר כך, גם כן לא יתקלקל תשובתו. והשם יתברך יוכל להעיד, כי באמת אותו הבעל תשובה לא יהטא עוד, כי אם איש אחר.

שבת שובה דף נ: *

ובמבשר טוב (האזינו, שבת שובה תש"ע) **ביאר הדברים:**

והיינו שפירש כ"ק אאמור"ר זצלה"ה לשון התיימנות ברכת התשובה "הרוצה בתשובה", ולא המתרצה בתשובה, אף שעיקר הברכה היה צריך להיות על מה שמתרצה השם יתברך בתשובתנו ומוחל עוונות עמו בית ישראל. - אך עיקר רצון השם יתברך הוא כעצם התשובה עצמה, שיהיה כל העת בתשובה כחסידים ופרושים הראשונים, שהחזיקו עצמם כל העת בתשובה.

ולא שיפטר עצמו רק בימים אלו להתרצות השם יתברך בתשובתו, ובימים הנוראים הנעלים יתאים עצמו לקדושת הזמן ויתעלה בתשובה להתרצות פני אדונו. - אלא יש לתת הדעת מעתה על כל הימים כולם, שיהיה תמיד "רוצה בתשובה", ותחזיק ותתקיים בידו כמשך כל ימות השנה.

• חלקת יהושע •

שובה ישראל עד ה' אלקיך כי כשלת בעוונך. (הושע יד ב)
שובה ישראל. לרמוז שיש תשובה תתאה ועילאה, תתאה הוא סור מרע, ועילאה הוא להתבונן. והחילוק, שתשובה עילאה יכול לעורר בהעולם גם כן. וזה 'הפותח שער לדופקי בתשובה', כמו מי שדופק שישמע אחר. וזה (ב"ר פד, יט) 'אתה פתחת בתשובה, הייך שבן בנך עומד ופתח בתשובה תחילה'. וזה 'שובה ישראל עד ה' אלקיך', להתבונן. לשבת שובה

• תולדות אדם •

האנשים הפשוטים יותר קל להם לעשות תשובה

שמעתי בשם הרבי מלובלין זצלה"ה זי"ע, שפעם אחד היה הרבי זצ"ל מצפה מאוד שהגאולה שלימה יהיה באותה השנה, ולא עלתה. ואמר לה"ק היהודי זצלה"ה זי"ע: שאנשים הפשוטים כבר עשו תשובה גמורה, ומצדם היה יכול להיות הגאולה, אך עיקר העיכוב היה מאנשי מעלות, כי קשה להם לבוא לידי שפלות מחמת המעלות שיש בהם, ואי אפשר להם לבוא לידי תשובה גמורה.

'תולדות אדם' לשבת שובה

...וְהִחְזִירְנוּ בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ. בְּרוּךְ אַתָּה ה' הַרוֹצֵה בְּתַשׁוּבָה. (תפילת שמו"ע)

• תורת הרה"ק מלענטשנא •

מעלת הבעל תשובה לפני השי"ת

אמר: שלא נאמר 'המתרצה בתשובה' רק 'הרוצה בתשובה', כביכול כאילו רצה שיחטא ויעשה תשובה, על דרך וברכות לד: "במקום שבעלי תשובה עומדין ואין צדיקים גמורים יכולים לעמוד" וכו', וזדונות נעשו לו כזכויות. ואילו לא היה חטא לא היה עליו תואר ארך אפיים מוחל וסולה כביכול, ודי בזה. (רמתים צופים)

עמוד קד

• חלקת יהושע •

הבעל תשובה נהפך לאיש אחר לגמרי

ובזה נוכל לתרץ מה שהקשו על נוסח בשמונה עשרה, [שהיה צריך לומר] 'המתרצה [בתשובה]', ולא 'הרוצה', [ולמה אומרים: 'הרוצה בתשובה'] - כי המתרצה